

Р Е Ш Е Н И Е

№219

гр. Перник, 13.01.2012г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, в съдебно заседание на двадесет и втори декември през две хиляди и единадесета година в състав:

СЪДИЯ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

При секретаря И.И.***, като разглежда административно дело № 397 по описа на съда за 2011г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215, във връзка с чл. 216, ал. 6 от Закона за устройство на територията.

Образувано е по жалби от Й.Г.М.*** и Г.Й.М.***, против Заповед № ДК-10-ЮЗР-134 от 09.09.2011г. на началника на РДНСК, ЮЗР, с която е отказана отмяна на разрешение за строеж № 75/18.03.2008г., издадено от гл. архитект на община Перник за строеж: "Семен хотел", находящ се в УПИ IV-617, кв. 94 по плана на с. Рударци, ул. "****" № 2. В жалбите идентични по своето съдържание се твърди, че административния акт е порочен, защото е постановен в противоречие с материалноправни разпоредби и при съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Доводите са свързани с липса на пълна и обективна проверка на фактите и преценка на относимите в случая обстоятелства, свързани с обстоятелството, жалбоподателите са заинтересовани лица и като такива имат право да оспорват издаденото разрешение за строеж, както и не взимане под внимание наличието на влязло в сила съдебно решение, по което същите тези лица са преценени като заинтересовани при оспорването на виза за проектиране. Алтернативно се иска съда да отмени атакуваната заповед и да отмени разрешителното за строеж или да върне преписката на административния орган. В жалбата е заявено искане за присъждане на разноски.

Ответната регионална дирекция, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Поддържа теза за правилно установени относимите към случая факти, поради което счита, че след като жалбоподателите не попадат в кръга от лицата по чл. 149 от ЗУТ административния орган с основание е приел, че жалбата е недопустима и е отхвърлил жалбата. Прави искане

жалбата да се отхвърли. Претендира заплащане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд Перник, като съобрази фактите и събраните по делото доказателства във връзка с приложимия закон, както и доводите на страните, приема за установено следното:

Жалбите са насочени против Заповед на Началника на РДНСК, ЮЗР, постановена в производство по реда на чл. 216 ЗУТ. Оспорващите лица на 20.10.2008г. са подали жалба срещу разрешително за строеж № 75 от 18.03.2008г. издадено от главния архитект на община Перник.

Съгласно чл. 216, ал. 1 от ЗУТ, строителното разрешение, когато не е съставна част на комплексен проект за инвестиционна инициатива, не подлежи на пряко обжалване пред съд. На пряк съдебен контрол подлежи заповедта на началника на РДНСК, с която той се произнася по подадената пред него жалба срещу строително разрешение. Заповедта представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 214, т. 2 ЗУТ и подлежи на обжалване по реда на чл. 215 във вр. с чл. 216, ал. 6 ЗУТ. Тъй като производството по чл. 216, ал. 2 - 5 ЗУТ е процесуална предпоставка за допустимост на съдебния контрол върху първоначалния административен акт, началникът на РДНСК е длъжен да се произнесе по подадената жалба. В случая е проведено задължителното административно обжалване на разрешението за строеж пред РДНСК, поради което предмет на жалбата е заповедта на началника на РДНСК, ЮЗР.

Оспорената заповед на Началника на РДНСК, ЮЗР е съобщена чрез способ на известие за доставяне с обратна разписка с данни за получаване на 21.09.2011г., като жалба срещу нея е постъпила на 04.10.2011г. при административния орган. В случая се установява спазване на 14-дневния срок. Жалбите са подадени в срок, поради което се явяват допустими.

Титуляр на разрешение за строеж № 75 от 18.03.2008г. е Г.П.Г., а предмет на същото е: изграждане на "Семеен хотел" със ЗП-136,58кв.м. и РЗП-539,44кв.м. в УПИ № IV-617, кв. 94 по плана на с. Рударци, общ. Перник, разположено изцяло в описания имот. Строителното разрешение е издадено от главния архитект на Община Перник, съгласно чл. 148 ал.2 ЗУТ въз основа на одобрени на 25.02.2008г. инвестиционни проекти. Строителното разрешение е оспорено по реда на чл. 216, ал. 2 от ЗУТ посредством жалбата с вх.№ П103/08-01-526 от 20.10.2008г. на настоящите жалбоподатели. Не са посочени конкретни основания за незаконосъобразност на разрешителното. За издаденото разрешение за строеж е уведомена по реда на чл. 149, ал. 5 ЗУТ РДНСК, Перник на 24.05.2008г. и същата видно от доказателствата приложени по делото не е извършвала служебна проверка по чл. 156 от ЗУТ.

В административно производство по издаване на оспорената заповед е обсъдена описаната в обстоятелствената част на акта документация, изискана от административният орган за целите на

процедурата по чл. 216 ЗУТ. Изразено е отношение за правото на собственост на възложителя-собственик на УПИ № IV-617, кв. 94 по плана на с. Рударци, съобразно цитирания акт за собственост и на жалбоподателите-собственици на № III-616 и парцел № V-615, в кв. 94, по плана на с. Рударци. Началникът на РДНСК, ЮЗР е изложил правни съображения за хипотезата на чл. 149, ал. 2, т. 1 от ЗУТ, като е приел, че жалбоподателите не са заинтересувани лица по смисъла на тази разпоредба. По делото от страна на жалбоподателите не са ангажирани никакви доказателства, не е поискано събиране на доказателства както в административното, така и в съдебното производство, свързани с тезата за заинтересованост и възможност за жалбоподателите да опровергават констатациите на административния орган в съдебното производство.

Предметът на настоящия спор - заповед на началника на РДНСК, ЮЗР, с която е отказано да бъде отменено РС № 75/18.03.2008г. издадено от главния архитект на община Перник касае установяване дали жалбоподателите към момента на издаване на разрешителното за строеж са били заинтересована страна по смисъла на чл. 149, ал. 2, т. 1 ЗУТ. Административният орган е преценил съществуващите права и съответно границите на собственост на жалбоподателя и на заявителя за издаване на разрешителното за строеж към момента на издаването му и в административната фаза не е установил предпоставки за заинтересованост. Това е така защото става въпрос за изграждане на нов обект, а съгласно чл. 149, ал. 2, т. 1 от ЗУТ заинтересовани да оспорват този акт са само и единствено лицата изрично посочени в правната норма между който не попадат съседите както е в случая. В чл. 216, ал. 5 от ЗУТ са уредени правомощията на началника на РДНСК, който следва първо да извърши преценка на допустимостта на постъпилата жалба. Едва след като приеме, че същата е допустима началник има право да отмени изцяло или отчасти обжалвания акт или да отхвърли жалбата, поради което законосъобразно с процесната заповед жалбата срещу разрешителното за строеж е отхвърлена с мотиви за липса на легитимация по чл. 149 от ЗУТ т.е. приел е че жалбата е недопустима. При издаване на заповедта от 09.09.2011г. не е имало съмнение за правото на собственост на заявителя и жалбоподателите, такова съмнение и в настоящия момент не съществува и е съобразено от гл. архитект при издаване на строителното разрешение. Настоящото производство касае акта на началника на РДНСК, ЮЗР с който жалбата като резултат е отхвърлена като недопустима поради липса на заинтересованост- чл. 149, ал. 2, т. 1 ЗУТ. Този извод на Началника на РДНСК, ЮЗР е правилен и законосъобразен. Началника на РДНСК дължи произнасяне по основателността на жалбата едва след преценка на нейната допустимост, т.е. ако жалбата е допустима, тогава се произнася по същество на оспорването. Доколкото настоящето производство има за предмет единствено проверка на законосъобразността на заповедта на началника, с която е приета жалбата за процесуално недопустима, съдът не дължи

произнасяне по законосъобразността на разрешителното за строеж. В случая до разглеждане на спора по същество пред административния орган не се е стигнало, затова и административния орган и настоящата инстанция не могат да се произнасят.

Разпоредбата на чл. 149, ал. 3 от ЗУТ сочи, че разрешението за строеж заедно с одобрения инвестиционен проект или отказът за издаването му могат да бъдат обжалвани от заинтересованите лица по законосъобразност пред началника на регионалната дирекция за национален строителен контрол в посочен в разпоредбата срок. Кой са заинтересовани лица при издаване на строително разрешение сочи ал. 2 на същия чл. 149 от ЗУТ. В посочената разпоредба са предвидени три хипотези: на нов строеж, пристрояване или надстрояване на заварен строеж; в случай на преустройство и промяна на предназначението на заварен строеж и в случаите по чл. 185, ал. 1 и 2, като случаите са изчерпателно посочени.

Първата хипотеза в т. 1 от ал. 2 на чл. 149 сочи, че в случаите на нов строеж, какъвто е процесния, заинтересовани лица са – възложителят, собствениците и носителите на ограничени вещни права в поземления имот, лицето което има право да строи в чужд имот по силата на специален закон, а в случаите на строежи в квартали и имоти по чл. 22, ал. 1 – възложителят и собственика на земята.

Настоящият случай не попада в нито една от хипотезите на чл. 149, ал. 2 от ЗУТ. Жалбоподателите се легитимират като собственици на УПИ № III-616 и УПИ № V-615, в кв. 94, по плана на с. Рударци, които имоти са съседни /граничещи/ с УПИ № IV-617, кв. 94 по плана на с. Рударци, за който е издадено разрешението за строеж.

С оглед на изложеното настоящият състав намира, че настоящите жалбоподатели не попадат в кръга на заинтересованите лица по смисъла на чл. 149, ал. 2 и ал. 3 от ЗУТ и не са разполагали с право на жалба срещу издаденото разрешение за строеж. Съвсем законосъобразно Началника на РДНСК, ЮЗР с оспорваната заповед е отхвърлил като процесуално недопустима отправената до него жалба. Атакувания акт е издаден от компетентен орган, спазени са административно производствените правила и е съобразен с материалноправните и процесуално правните разпоредби на закона, поради което жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Изтъкнатите доводи от страна на жалбоподателите, че същите са били заинтересовани страни в друго административно производство, а именно по оспорване на визата за проектиране се споделят от състава, защото с тази виза се променя застроителния план и непосредствено засегнати от изменението са тези имоти посочени в чл. 131, ал. 2, т. 2 и т. 4 от ЗУТ, които са собственост на жалбоподателите и същите са в кръга от лица разполагащи с активна легитимация да оспорят неблагоприятния за тях акт. Отменената виза сама по себе си не

влече отмяна на разрешителното за строеж доколкото същото е издадено на основание чл. 148, ал. 2 от ЗУТ. Тази виза не е й част от строителните книжа, които са изчерпателно посочени в пар. 5, т. 36 от ДР на ЗУТ.

При този изход на спора ще следва жалбоподателите да бъдат осъдени да заплатят на ответника по оспорването сума в размер на 150.00 лева представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

Отхвърля жалбите на Й.Г.М.*** и Г.Й.М.,*** против Заповед № ДК-10-ЮЗР-134 от 09.09.2011г. на началника на РДНСК, ЮЗР.

Осъжда Й.Г.М.*** и Г.Й.М.,*** да заплатят на РДНСК, ЮЗР разноси в размер на 150лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: /п/